

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri
Theologi, Jnstitvtiones Morales**

In Qvibvs Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1612

2 Quot sint genera depositi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14014

DE DEPOSITO.

XTAT titulus *Depositii*, vel contra, qui est ordinis tertius, Digestorum libro 16. & idem titulus est 33. & in Codice lib. 3. & in Iure Canonico libro 3. Decretalium est titulus 16. de *Deposito*.

Vnde dicatur, & quid sit *Depositum*.

CAPUT I.

VPIANVS Iurisconsultus in *L. ff. Depositii*. [*Depositum*, inquit, est, quod custodiendum alicui datum est, dictum ex eo, quod ponitur. Prepositio enim (de) auger depositum, ut ostendat totum fidei eius commissum, quod ad custodiandum rei pertinet.] Sic ille.

Deponere, apud veteres scriptores significabat id quod rem abiecere, & pro relicta, & desperata habere. Cicero *Att. 3. in Verrem*: [Mili videor, inquit, maximè & gram, & propè depositam Reipublicæ partem suscepisse.] Idem præterea erat, quod deorsum ponere, ac proinde dimittere, siue reliqueret: sic enim quis dicitur onus, aut sarcinam deponere, vnde dicimus, Magistratum deponere, curam, sollicitudinem, & alia similia. Postea vero id verbum translatum est ad significandum idem, quod committere, siue credere rem alicui, ut in ea custodienda, & seruanda suam curam, & diligentiam ponat. Et hoc est, quod dixit Iurisconsultus, præpositionem (de) augere, quia reuera cum aliquid apud aliquem deponitur, tocum eius fidei, curæ, & diligentia commititur, ut id custodiatur.

Definitut itaque *Depositum* esse id, nempe, quod alteri commendatur ad custodiendum. Quo fit, ut ad eum nec dominium, nec usus rei transferatur. Ac proinde distinguuntur depositum à ceteris contractibus, qui non nisi rei traditione perficiuntur: A mutuo videlicet, quia res mutuo data, si accipiens: A commodato, quia ad certum usum datur, immixtum, ut ex re commodata, si accipit, certum commodum, & utilitatem accipiat: A preclaro, quia res alteri conceditur ad vendendum ea, donec placuerit danti: A pignore, quia etiam pignoris usus non detur; at datur tamen pignus creditoris causa idoneæ, & legitima cautionis ob debitum. *Depositum* autem non ad caendum, sed ad custodiendum datur. Ex quo etiam efficitur, ut *depositum* sit *gratia eius*; qui rem depositum, non eius, qui *depositum* recepit: cum tamen commodatum, & preclarum sint ad utilitatem eius, qui accipit. Hoc vero intelligatur de eo, quod plerumque fit: nam commodatum aliquando est *gratia eius*, qui dat, & *depositum* etiam interdum est *gratia eius*, qui rem *depositum* suscepit, ut colligatur ex *L. Si quis. & l. Rogasti. ff. de Rebus creditis*. Verbi *gratia*, *Depositum* apud te pecunias, ut si egeres, prædiū, vel domum emeras; item *Depositum* apud te vestem, ut si opus tibi esset, eam venderes.

Quot sint genera *Depositii*.

CAPUT II.

DEPOSITVM duplex esse dicitur, iudiciale, & priuatum. *Iudiciale depositum* est, cum res aliqua hiu-giota committitur alteri, uti cam retineat, & custodiat, donec, causa, & lite cognita, & direpta, placere confiteatur: *de quo depositi generare in cap. Examina, de Iudicis, & in L. Licit. ff. Depositii*.

Judiciale itidem *depositum* est, quando debitor offert creditori pecuniam, quam debet, & quia eam creditor recusat accipere, debitor ad vitas evitandas, confignat eam, & depositum apud publicam aut factram adem. *L. Acceptam. C. de Vitis*.

Priuatum depositum est, cum res apud priuatum aliquem, de cuius fidei, & cura confidimus, deponitur, ut eam cura sua, & diligentia custodiatur. Deponere etiam aliquid dicuntur, qui de re aliqua certantes, penes arbitrum, horum, aut illud deponunt, ut viatorum detur.

Potest etiam *Depositum* priuatum diuidi in duas partes. Aut enim est *gratia eius*, qui *depositum* suscepit, quod rurum est: aut *gratia eius*, qui *depositum* commendat, & hoc plerumque sit. Item *depositum*, aut est *gratia custodis*, aut *litis*, & *controversie*, aut denique causa necessitatis, vel incendi, tumultus, hostilis incurvus, ruina, naufragii. *L. Quod tumulus. ff. Depositii*.

Qui possint depositum committere, aut suscipere.

CAPUT III.

POSSUNT *depositum* deponere, quicunque rei alii cuius administrationem habent, aut bona fidei possessionem: immo etiam filiæ familiæ, & seruæ deponere queunt rem partis, vel Domini; & tunc es qui *depositum* accipit, patri, aut Domino obligatur; quia res deposita patris, vel Domini est.

Quares, An præ rem alteri creptam, & ablata deponeat ratione? Respondebit Iurisconsultus *V. pianus in l. 1. §. Si prædo. ff. Depositii*: [Si prædo, inquietus, vel fur deposituerit: & hos Marcellus lib. 6. Digestorum depositi recte actus: nam interest corum, eo quod tenentur.] Sic ille. Cuius legis ratio est, quia prædo, vel fur sine Domino restituere, ipso iure compellitur: ideo ius Civile ipsi actionem dat, non quia agat ob futrum, sed ob contractum, quem inuitum eo, apud rem futuram depositum: sua enim interest eam restituere, ut Domino reddat. *Glossa ibidem*.

Deponere potest res apud eum, quicunque sit ille, qui fuerit rationis compos, siue ut leges loqui consueverunt, dolii malii capax: nam rationis impotes contrahere nequeunt. Vnde infans actione depositi, nec ciuiliter, nec naturaliter tenuerit.

Primo queritur, An apud pupillum possit aliquid depositum? *V. pianus in l. 1. nuper allata. §. As in pupillum*, sic ait: [An in pupillum, apud quem sine tutoris auctoritate depositum est, depositi actio detur?] Queritur: sed probari oportet, si apud dolii malii iam capacem deposituerit, agi polle, si dolum commisit. Nam in quantum locupletior tacitus est, datur actio in eum, eti si dolus non interuenierit.] Et idem *Iurisconsultus in §. Filium familias*, dicit: [*Filium familias* teneri depositi constat, quia & ceteris actionibus tenetur: sed & cum patre eius agi potest, duntaxat de peculio:] Si ergo apud pupillum res deposita est, & is rationis est compos, siue dolii capax, actione depositi tenetur. Si factus est locupletior, hoc est, si res deposita apud ipsum adhuc existet, aut si dolum in re deposita commisit: potest enim conveniri, ut rem ipsam restituatur, vel id, quod interest eius, qui rem depositum.

Sed